

Judikatūras krājums

Apvienotās lietas T-316/14 RENV un T-148/19

Kurdistan Workers' Party (PKK)

pret

Eiropas Savienības Padomi

Vispārējās tiesas (ceturtā palāta paplašinātā sastāvā) 2022. gada 30. novembra spriedums

Kopējā ārpolitika un drošības politika – Ierobežojoši pasākumi pret *PKK*, kas pieņemti terorisma apkarošanas nolūkā – Līdzekļu iesaldēšana – Kopējā nostāja 2001/931/KĀDP – Piemērojamība bruņota konflikta situācijām – Teroristu grupa – Līdzekļu iesaldēšanas lēmumu faktiskais pamats – Kompetentas iestādes pieņemts lēmums – Trešās valsts iestāde – Pārskatīšana – Samērīgums – Pienākums norādīt pamatojumu – Tiesības uz aizstāvību – Tiesības uz efektīvu tiesību aizsardzību tiesā – Prasības pieteikuma pielāgošana

1. *Tiesvedība – Lēmums vai regula, ar kuru tiesvedības laikā tiek aizstāts apstrīdētais akts – Jauns elements – Sākotnējo prasījumu un pamatu paplašināšana – Nosacījums – Tiesību akts, uz kuru attiecas sākotnējā prasība to atcelt – Jēdziens (Vispārējās tiesas Reglamenta 86. panta 1. punkts; Padomes Lēmumi (KĀDP) 2015/521, (KĀDP) 2015/1334, (KĀDP) 2017/1426 un (KĀDP) 2020/1132; Padomes Regulas 2019/1337, 2020/19 un 2020/1128)*

(skat. 21., 22., 24. un 25. punktu)

2. *Kopējā ārpolitika un drošības politika – Īpaši ierobežojoši pasākumi, kas terorisma apkarošanas nolūkā vērsti pret konkrētām personām un organizācijām – Līdzekļu iesaldēšanas lēmums – Lēmuma par izmeklēšanas uzsākšanu, kriminālvajāšanas uzsākšanu vai notiesāšanu pieņemšana vai atstāšana spēkā, pamatojoties uz valsts lēmumu – Minētā valsts lēmuma pieņemšanai kompetentā iestāde – Jēdziens – Administratīva iestāde – Iekļaušana – Nosacījumi (Padomes Kopējās nostājas 2001/931 1. panta 4. punkts)*

(skat. 32., 33., 50.–55., 58. un 63. punktu)

3. *Kopējā ārpolitika un drošības politika – Īpaši ierobežojoši pasākumi, kas terorisma apkarošanas nolūkā vērsti pret konkrētām personām un organizācijām – Līdzekļu iesaldēšanas lēmums – Lēmuma par izmeklēšanas uzsākšanu, kriminālvajāšanas uzsākšanu vai notiesāšanu pieņemšana vai atstāšana spēkā, pamatojoties uz valsts lēmumu – Pārskatīšana, lai pamatotu atstāšanu līdzekļu iesaldēšanas sarakstā – Sadarbība starp Padomi un kompetentajām iestādēm – Tvērums – Nošķiršana starp aktu sākotnējo pieņemšanu un to pārskatīšanu*

(Padomes Kopējās nostājas 2001/931 1. panta 4. un 6. punkts)

(skat. 35. un 40. punktu)

4. *Eiropas Savienība – Kopējā ārpolitika un drošības politika – Īpaši ierobežojoši pasākumi, kas terorisma apkarošanas nolūkā vērsti pret konkrētām personām un organizācijām – Lojālas sadarbības starp dalībvalstīm un Savienības iestādēm pienākums – Sākotnējs līdzekļu iesaldēšanas lēmums – Pamatojums – Padomei noteiktais pierādīšanas pienākums – Tvērums*

(Padomes Kopējās nostājas 2001/931 1. panta 4. punkts)

(skat. 36., 37. un 137. punktu)

5. *Kopējā ārpolitika un drošības politika – Īpaši ierobežojoši pasākumi, kas terorisma apkarošanas nolūkā vērsti pret konkrētām personām un organizācijām – Līdzekļu iesaldēšanas lēmums – Pieņemšana vai atstāšana spēkā, pamatojoties uz valsts lēmumu – Jauni apstākļi, kas pamato atstāšanu spēkā, attiecībā uz kuriem ir jāpieņem valsts lēmums pēc lēmuma, ar kuru pamatota sākotnējā iekļaušana – Neesamība*

(Padomes Kopējās nostājas 2001/931 1. panta 4. un 6. punkts)

(skat. 38., 43., 151., 152. un 192. punktu)

6. *Kopējā ārpolitika un drošības politika – Īpaši ierobežojoši pasākumi, kas terorisma apkarošanas nolūkā vērsti pret konkrētām personām un organizācijām – Līdzekļu iesaldēšanas lēmums – Lēmuma par izmeklēšanas uzsākšanu, kriminālvajāšanas uzsākšanu vai notiesāšanu pieņemšana vai atstāšana spēkā, pamatojoties uz valsts lēmumu – Padomei noteiktais pienākums norādīt pamatojumu – Tvērums*

(LESD 296. pants un 263. panta ceturrtā daļa; Padomes Kopējās nostājas 2001/931 1. panta 4. un 6. punkts; Padomes Regula Nr. 2580/2001; Padomes Lēmumi (KĀDP) 2019/25 un (KĀDP) 2019/1341; Padomes Regulas Nr. 125/2014, Nr. 790/2014, 2015/513, 2015/1325, 2015/2425, 2016/1127, 2017/150 un 2017/1420)

(skat. 39., 138., 153., 216.–219., 222.–224., 227.–231. un 238. punktu)

7. *Kopējā ārpolitika un drošības politika – Īpaši ierobežojoši pasākumi, kas terorisma apkarošanas nolūkā vērsti pret konkrētām personām un organizācijām – Līdzekļu iesaldēšanas lēmums – Lēmuma par izmeklēšanas uzsākšanu, kriminālvajāšanas uzsākšanu vai notiesāšanu pieņemšana vai atstāšana spēkā, pamatojoties uz valsts lēmumu – Prasības, lai valsts lēmums būtu pieņemts kriminālprocesā “*stricto sensu*”, neesamība – Nosacījumi*

(Padomes Kopējās nostājas 2001/931 1. panta 4. punkts)

(skat. 56. un 57. punktu)

8. *Kopējā ārpolitika un drošības politika – Īpaši ierobežojoši pasākumi, kas terorisma apkarošanas nolūkā vērsti pret konkrētām personām un organizācijām – Lojālas sadarbības*

starp dalībvalstīm un Savienības iestādēm pienākums – Līdzekļu iesaldēšanas lēmums – Lēmuma par izmeklēšanas uzsākšanu, kriminālvajāšanas uzsākšanu vai notiesāšanu pieņemšana vai atstāšana spēkā, pamatojoties uz valsts lēmumu – Notiesājošs valsts lēmums – Pienākuma norādīt nopietnus un ticamus pierādījumus vai norādes, kas ir valsts lēmuma pamatā, neesamība

(Padomes Kopējās nostājas 2001/931 1. panta 4. punkts; Padomes Regulas Nr. 125/2014, Nr. 790/2014, 2015/513, 2015/1325, 2015/2425, 2016/1127, 2017/150 un 2017/1420)

(skat. 73.–76. un 80. punktu)

9. *Kopējā ārpolitika un drošības politika – Īpaši ierobežojoši pasākumi, kas terorisma apkarošanas nolūkā vērsti pret konkrētām personām un organizācijām – Līdzekļu iesaldēšanas lēmums – Pieņemšana vai atstāšana spēkā, pamatojoties uz valsts lēmumu – Minētā valsts lēmuma pieņemšanai kompetentā iestāde – Jēdziens – Trešās valsts iestāde – Iekļaušana*

(Padomes Kopējās nostājas 2001/931 1. panta 4. punkts; Padomes Regulas Nr. 125/2014, Nr. 790/2014, 2015/513, 2015/1325, 2015/2425, 2016/1127, 2017/150 un 2017/1420)

(skat. 85. un 86. punktu)

10. *Kopējā ārpolitika un drošības politika – Īpaši ierobežojoši pasākumi, kas terorisma apkarošanas nolūkā vērsti pret konkrētām personām un organizācijām – Līdzekļu iesaldēšanas lēmums – Pieņemšana vai atstāšana spēkā, pamatojoties uz valsts lēmumu par līdzekļu iesaldēšanu, ko pieņēmusi trešās valsts iestāde – Pielaujamība – Nosacījums – Valsts lēmums, kas pieņemts, ievērojot tiesības uz aizstāvību un tiesības uz efektīvu tiesību aizsardzību tiesā – Padomei noteiktais pārbaudes pienākums – Pienākums norādīt pamatojumu – Tvērums*

(Padomes Kopējās nostājas 2001/931 1. panta 4. punkts; Padomes Lēmumi (KĀDP) 2019/25 un (KĀDP) 2019/134; Padomes Regulas Nr. 125/2014, Nr. 790/2014, 2015/513, 2015/1325, 2015/2425, 2016/1127, 2017/150 un 2017/1420)

(skat. 87., 88., 91. un 93.–98. punktu)

11. *Tiesvedība – Pieteikums par lietas ierosināšanu – Formas prasības – Strīda priekšmeta noteikšana – Izvirzīto pamatu skaidrs un precīzs izklāsts – Prasība iesniegt pierādījumus izvirzītā pamata pamatojumam – Neesamība – Pieņemamība*

(Tiesas statūtu 21. panta pirmā daļa un 53. panta pirmā daļa; Vispārējās tiesas Reglamenta 76. panta d) punkts)

(skat. 104.–106. punktu)

12. *Kopējā ārpolitika un drošības politika – Īpaši ierobežojoši pasākumi, kas terorisma apkarošanas nolūkā vērsti pret konkrētām personām un organizācijām – Līdzekļu iesaldēšana – Piemērošanas joma – Personas, grupas un organizācijas, kas ir iesaistītas terora aktos – Sākotnējā iekļaušana – Terora akti – Jēdziens – Valsts iestāžu veikta kvalifikācija – Padomes pārbaudīšanas pienākums*

(Padomes Kopējās nostājas 2001/931 1. panta 3., 4. un 6. punkts)

(skat. 109.–118. un 139.–146. punktu)

13. *Kopējā ārpolitika un drošības politika – Īpaši ierobežojoši pasākumi, kas terorisma apkarošanas nolūkā vērsti pret konkrētām personām un organizācijām – Līdzekļu iesaldēšana – Kopējā nostāja 2001/931 – Piemērošanas joma – Bruņots konflikts starptautisko humanitāro tiesību izpratnē – Iekļaušana* (Padomes Kopējās nostājas 2001/931 1. panta 3. punkta pirmā daļa; Padomes Pamatlēmums 2002/475/TI; Padomes Regula Nr. 2580/2001)

(skat. 122.–124., 127.–131. un 134. punktu)

14. *Kopējā ārpolitika un drošības politika – Īpaši ierobežojoši pasākumi, kas terorisma apkarošanas nolūkā vērsti pret konkrētām personām un organizācijām – Līdzekļu iesaldēšana – Piemērošanas joma – Pašnoteikšanās princips – Mērķa, kas raksturo tiesību uz pašnoteikšanos īstenošanu, nošķiršana no rīcības, kas īstenota, lai tos sasniegtu – Padomes rīcības brīvība* (Padomes Kopējās nostājas 2001/931 1. panta 3. punkta pirmās daļas i)–iii) apakšpunkts)

(skat. 125., 126., 131. un 133. punktu)

15. *Kopējā ārpolitika un drošības politika – Īpaši ierobežojoši pasākumi, kas terorisma apkarošanas nolūkā vērsti pret konkrētām personām un organizācijām – Līdzekļu iesaldēšanas lēmums – Pieņemto pasākumu aizsargājošais raksturs – Noziedzīgu nodarījumu un sodu likumības princips – Piemērojamība – Neesamība* (Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 49. panta 1. punkts; Padomes Kopējā nostāja 2001/931)

(skat. 136. punktu)

16. *Kopējā ārpolitika un drošības politika – Īpaši ierobežojoši pasākumi, kas terorisma apkarošanas nolūkā vērsti pret konkrētām personām un organizācijām – Līdzekļu iesaldēšanas lēmums – Atstāšana spēkā, pamatojoties uz valsts lēmumu – Valsts lēmums, no kura kā tāda vairs nav iespējams izsecināt, ka joprojām turpinās iesaistīšanās terora aktos risks – Padomes pienākums ņemt vērā nesenākus faktiskos apstākļus, kas pierāda, ka minētais risks turpina pastāvēt* (Padomes Kopējās nostājas 2001/931 1. panta 4. un 6. punkts; Padomes Lēmumi (KĀDP) 2019/25 un (KĀDP) 2019/1341; Padomes Regulas Nr. 125/2014, Nr. 790/2014, 2015/513, 2015/1325, 2015/2425, 2016/1127, 2017/150 un 2017/1420)

(skat. 147.–150., 158., 164., 166.–168., 172., 175., 181., 184.–186., 188., 196.–198., 200., 202., 203., 253. un 254. punktu un rezolutīvās daļas 1) punktu)

17. *Eiropas Savienība – Iestāžu aktu tiesiskuma pārbaude tiesā – Īpaši ierobežojoši pasākumi, kas terorisma apkarošanas nolūkā vērsti pret konkrētām personām un organizācijām – Līdzekļu iesaldēšanas lēmums – Atstāšana spēkā, balstoties uz valsts lēmumu, kuru pieņēmusi kompetenta iestāde – Pārbaudes apjoms – Pārbaude, kas aptver visus*

apstākļus, kuri ir ņemti vērā, lai pierādītu, ka joprojām turpinās iesaistīšanās terora aktos risks – Informācija par apstākļiem, kas ne visa ir gūta no valsts lēmuma, ko pieņēmusi kompetentā iestāde – Ietekmes neesamība

(Padomes Kopējās nostājas 2001/931 1. panta 6. punkts)

(skat 154. punktu)

18. *Eiropas Savienības tiesības – Principi – Tiesības uz aizstāvību – Tiesības uz efektīvu tiesību aizsardzību tiesā – Īpaši ierobežojoši pasākumi, kas terorisma apkarošanas nolūkā vērsti pret konkrētām personām un organizācijām – Līdzekļu iesaldēšanas lēmums – Tiesības piekļūt dokumentiem – Tiesības, kas ir pakārtotas nosacījumam par šāda pieteikuma iesniegšanu Padomei – Pārkāpuma neesamība*

(Padomes Kopējā nostāja 2001/931; Padomes Regula Nr. 2580/2001)

(skat. 165. un 240. punktu)

19. *Kopējā ārpolitika un drošības politika – Īpaši ierobežojoši pasākumi, kas terorisma apkarošanas nolūkā vērsti pret konkrētām personām un organizācijām – Terora aktos iesaistītās organizācijas līdzekļu iesaldēšana – Tiesību uz īpašumu, vārda brīvības un pulcēšanās brīvības ierobežojumi – Samērīguma principa pārkāpums – Neesamība*

(Padomes Kopējā nostāja 2001/931; Padomes Lēmumi (KĀDP) 2019/25 un (KĀDP) 2019/1341; Padomes Regulas Nr. 2580/2001, 2015/513, 2015/1325, 2015/2425, 2016/1127, 2017/150 un 2017/1420)

(skat. 206.–211., 214. un 215. punktu)

20. *Atcelšanas prasība – Atceļošs spriedums – Sekas – Pienākums veikt izpildes pasākumus – Tvērums – Pienākums izvairīties no atceltā akta aizvietošanas ar aktu, kurā ir pieļauts tāds pats pārkāpums – Šī pienākuma attiecināšana uz turpmāk pieņemtiem aktiem*

(LESD 266. pants; Tiesas statūtu 60. panta otrā daļa)

(skat. 246.–248. punktu)

21. *Tiesvedība – Tiesāšanās izdevumi – Nepamatoti vai ļaunprātīgi radīti izdevumi – Sekas tam, ka Padome neievēro savu pienākumu izdarīt secinājumus no nelikumībām, kas konstatētas atceļošā spriedumā – Piespriešana katrai pusei segt pašai savus tiesāšanās izdevumus*

(Vispārējās tiesas Reglamenta 133. pants, 134. panta 1. un 3. punkts, 135. panta 2. punkts un 219. pants)

(skat. 251. un 255.–259. punktu)

Rezumējums

Kopš 2002. gada *Kurdistan Workers' Party (PKK)* kā organizācija, kas ir iesaistīta terora aktos, ir iekļauta to personu vai organizāciju sarakstos, kurām piemēro līdzekļu iesaldēšanas pasākumus, kas ir pievienoti Kopējās nostājas 2001/931/KĀDP un Regulas Nr. 2580/2001¹ pielikumos. Tiesību aktos, ko tā pieņēma 2014. gadā pret šo organizāciju, Padome balstījās uz valsts lēmumiem, kurus pieņēmušas attiecīgi Lielbritānijas iestāde un ASV iestādes un kurus sākot ar 2015. gadu savukārt papildināja Francijas tiesu pieņemti tiesu nolēmumi.

Ar 2021. gada 22. aprīļa spriedumu Padome/*PKK* (C-46/19 P)² Tiesa atcēla Vispārējās tiesas 2018. gada 15. novembrī pasludināto spriedumu lietā *PKK*/Padome (T-316/14)³, ar kuru bija atcelti vairāki tiesību akti, ko bija pieņēmusi Eiropas Savienības Padome laikā no 2014. līdz 2017. gadam⁴ un ar kuriem *PKK* nosaukums tika atstāts strīdīgajos sarakstos. Šī lieta tika nodota atpakaļ Vispārējai tiesai (T-316/14 RENV) otrreizējai izskatīšanai un apvienota ar lietu *PKK*/Padome (T-148/19), kurā *PKK* lūdza arī atcelt tiesību aktus, ko Padome pret to bija pieņēmusi laikā no 2019. līdz 2020. gadam⁵.

Ar pasludināto spriedumu abās lietās Vispārējā tiesa atceļ Padomes 2014. gadā pieņemtās regulas attiecībā uz *PKK* nosaukuma atstāšanu strīdīgajos sarakstos, pamatojot, ka Padome nav ievērojusi savu pienākumu atjaunināt vērtējumu par to, vai joprojām pastāv risks, ka *PKK* iesaistīsies terorismā. Attiecībā uz vēlāk pieņemtiem Padomes tiesību aktiem Vispārējā tiesa savukārt secina, ka prasītājas izvirzītie pamati par Lielbritānijas un ASV valstu nacionālajiem lēmumiem neļauj apšaubīt Padomes vērtējumu, kas it īpaši balstīts uz vēlāk iestājušos notikumu un faktu ņemšanu vērā, par to, vai šis risks joprojām turpinās. Šajā ziņā Vispārējā tiesa arī precizē savu judikatūru, kas attiecas uz LESD 266. panta tvērumu ierobežojošo pasākumu jomā.

Vispārējās tiesas vērtējums

Vispārējā tiesa vispirms atgādina principus, kuri regulē ierobežojošo pasākumu sākotnējo pieņemšanu un to pārskatīšanu, ko veic Padome, saskaņā ar Kopējo nostāju 2001/931/KĀDP⁶. Tādējādi, tā kā Savienības rīcībā nav līdzekļu, lai tā pati veiktu izmeklēšanu, procedūra, kas var izraisīt pirmreizēja līdzekļu iesaldēšanas pasākuma pieņemšanu, notiek divos līmeņos: nacionālā līmenī, kad kompetenta valsts iestāde pieņem lēmumu par attiecīgo personu, un Eiropas līmenī, kad Padome pieņem lēmumu, ar kuru attiecīgā persona tiek iekļauta attiecīgajā sarakstā,

¹ Padomes Kopējā nostāja 2001/931/KĀDP (2001. gada 27. decembris) par konkrētu pasākumu īstenošanu cīņā pret terorismu (OV 2001, L 344, 93. lpp.) un Padomes Regula (EK) Nr. 2580/2001 (2001. gada 27. decembris) par īpašiem ierobežojošiem pasākumiem, kas terorisma apkarošanas nolūkā vērsti pret konkrētām personām un organizācijām (OV 2001, L 344, 70. lpp.). Šie tiesību akti tika regulāri atjaunināti.

² Spriedums, 2021. gada 22. aprīlis, Padome/*PKK* (C-46/19 P, EU:C:2021:316).

³ Spriedums, 2018. gada 15. novembris, *PKK*/Padome (T-316/14, EU:T:2018:788).

⁴ Padomes 2014. gada 10. februāra Īstenošanas regula (ES) Nr. 125/2014 (OV 2014, L 40, 9. lpp.); Padomes 2014. gada 22. jūlija Īstenošanas regula (ES) Nr. 790/2014 (OV 2014, L 217, 1. lpp.); Padomes 2015. gada 26. marta Lēmums (KĀDP) 2015/521 (OV 2015, L 82, 107. lpp.); Padomes 2015. gada 26. marta Īstenošanas regula (ES) 2015/513 (OV 2015, L 82, 1. lpp.); Padomes 2015. gada 31. jūlija Lēmums (KĀDP) 2015/1334 (OV 2015, L 206, 61. lpp.); Padomes 2015. gada 31. jūlija Īstenošanas regula (ES) 2015/1325 (OV 2015, L 206, 12. lpp.); Padomes 2015. gada 21. decembra Īstenošanas regula (ES) 2015/2425 (OV 2015, L 334, 1. lpp.); Padomes 2016. gada 12. jūlija Īstenošanas regula (ES) 2016/1127 (OV 2016, L 188, 1. lpp.); Padomes 2017. gada 27. janvāra Īstenošanas regula (ES) 2017/150 (OV 2017, L 23, 3. lpp.); Padomes 2017. gada 4. augusta Lēmums (KĀDP) 2017/1426 (OV 2017, L 204, 95. lpp.); Padomes 2017. gada 4. augusta Īstenošanas regula (ES) 2017/1420 (OV 2017, L 204, 3. lpp.).

⁵ Padomes 2019. gada 8. janvāra Lēmums (KĀDP) 2019/25 (OV 2019, L 6, 6. lpp.); Padomes 2019. gada 8. augusta Lēmums (KĀDP) 2019/1341 (OV 2019, L 209, 15. lpp.); Padomes 2019. gada 8. augusta Īstenošanas regula (ES) 2019/1337 (OV 2019, L 209, 1. lpp.); Padomes 2020. gada 13. janvāra Īstenošanas regula (ES) 2020/19 (OV 2020, L 81, 1. lpp.); Padomes 2020. gada 30. jūlija Lēmums (KĀDP) 2020/1132 (OV 2020, L 247, 18. lpp.); Padomes 2020. gada 30. jūlija Īstenošanas regula (ES) 2020/1128 (OV 2020, L 247, 1. lpp.).

⁶ Skat. Kopējās nostājas 2001/931/KĀDP 1. panta 4. un 6. punktu.

balstoties uz precīzu informāciju vai lietas materiāliem, kas pierāda, ka šāds lēmums ir pieņemts nacionālā līmenī. Šāda iepriekšēja lēmuma funkcija ir noteikt, vai pastāv nopietni un ticami pierādījumi vai norādes par attiecīgās personas iesaistīšanos ar terorismu saistītās darbībās, ko minētās valsts iestādes ir uzskatījušas par ticamām. Līdz ar to Padomei nav jāpārbauda to faktu patiesums vai piedēvējamība, kas ņemta vērā notiesājošajos valsts lēmumos, ar kuriem ir pamatota sākotnējā iekļaušana sarakstā, un šajā ziņā tai noteiktajam pierādīšanas pienākumam ir samērā ierobežots mērķis.

Turpinājumā Vispārējā tiesa piebilst, ka ir jānošķir katrs no apstrīdētajiem tiesību aktiem – atkarībā no tā, vai tas ir balstīts uz valsts kompetento iestāžu lēmumiem, ar kuriem pamatota prasītājas sākotnējā iekļaušana sarakstā, vai atkarībā no tā, vai tas ir balstīts uz šo valsts iestāžu vēlāk pieņemtiem lēmumiem vai uz informāciju, ko Padome ņemusi vērā autonomi⁷. Tālab attiecībā uz apstākļiem, uz kuriem Padome var balstīties, lai pierādītu, ka joprojām turpinās iesaistīšanās teroristiskās darbībās risks iepriekš pieņemto pasākumu periodiskas pārskatīšanas stadijā⁸, apstrīdēšanas gadījumā Padomei ir jāpierāda konstatēto faktu, kas minēti tiesību aktos saistībā ar attiecīgās organizācijas atstāšanu sarakstos, pamatotība un Savienības tiesai ir jāpārbauda to saturiskā pareizība.

Turklāt Vispārējā tiesa norāda, ka Padomei ir arī pienākums norādīt pamatojumu attiecībā gan uz notikumiem, kas minēti valsts lēmumos, kuri ņemti vērā attiecīgo tiesību aktu sākotnējās pieņemšanas stadijā, gan uz notikumiem, kas minēti vēlāk pieņemtos valsts lēmumos, vai uz notikumiem, kurus Padome, iespējams, ņemusi vērā autonomi.

Attiecībā uz Apvienotās Karalistes iekšlietu ministra 2001. gada 29. marta rīkojumu, ar kuru ir aizliegta *PKK*, Vispārējā tiesa atgādina, ka tā šo lēmumu savā judikatūrā jau ir atzinusi par tādu, ko izdevusi “kompetenta iestāde” Kopējās nostājas 2001/931/KĀDP izpratnē, jo ar šo nostāju nav izslēgta iespēja ņemt vērā administratīvu iestāžu pieņemtos lēmumus, ja šīs iestādes var tikt uzskatītas par “līdzvērtīgām” tiesu iestādēm ar nosacījumu, ka par to lēmumiem var celt prasību tiesā, kas attiecas uz faktiskiem un tiesiskiem apstākļiem. Apvienotās Karalistes iekšlietu ministra rīkojumus var pārsūdzēt *Proscribed Organisations Appeal Commission* (Apelācijas komisija aizliegto organizāciju lietās) un, attiecīgā gadījumā, apelācijas instances tiesā.

Šajā lietā precizējusi, ka kopējā nostājā nav prasīts, lai attiecīgās kompetentās iestādes lēmums tiktu obligāti pieņemts kriminālprocesā *stricto sensu*, Vispārējā tiesa konstatē, ka 2001. gada rīkojums iekļaujas terorisma apkarošanas jomā un ir pieņemts valsts procedūrā, kuras mērķis ir noteikt preventīvus vai represīvus pasākumus attiecībā uz *PKK*. Vispārējā tiesa secina, ka apstrīdētajos tiesību aktos ir ievēroti kopējā nostājā šajā ziņā izvirzītie nosacījumi⁹.

Taču Vispārējā tiesa uzskata, ka Padomei bija pienākums pārbaudīt kompetentās valsts iestādes veikto faktu kvalifikāciju un valsts iestāžu vērā ņemto darbību atbilstību terora akta definīcijai, kas ietverta kopējā nostājā. Tā uzskata, ka šajā ziņā izklāstītajā pamatojumā, ko Padome pieņēmusi apstrīdēto tiesību aktu apstiprināšanai, norāde, saskaņā ar kuru Padome ir pārbaudījusi, ka uz kompetento valsts iestāžu pieņemtajos lēmumos ietverta pamatojumu attiecās Kopējā nostājā 2001/931/KĀDP minētā terorisma definīcija, ir pietiekama. Vispārējā tiesa precizē, ka šis pārbaudīšanas pienākums attiecas vienīgi uz notikumiem, uz kuriem ir atsauce valsts iestāžu lēmumos, ar kuriem savukārt ir pamatota attiecīgās organizācijas sākotnējā

⁷ Šos divus pamatojuma veidus reglamentē dažādas Kopējās nostājas 2001/931/KĀDP tiesību normas; pirmo reglamentē šīs nostājas 1. panta 4. punkts un otro – tās 1. panta 6. punkts.

⁸ Skat. Kopējās nostājas 2001/931/KĀDP 1. panta 6. punktu.

⁹ Kopējās nostājas 2001/931/KĀDP 1. panta 4. punkts.

iekļaušana sarakstā. Ja Padome saglabā organizācijas nosaukumu līdzekļu iesaldēšanas sarakstos periodiskas pārskatīšanas ietvaros¹⁰, Padomei ir tikai jāpierāda tas, ka joprojām pastāv risks, ka šī organizācija iesaistīsies šādās darbībās.

Tādējādi šis pārskatīšanas ietvaros Padomei ir jāpārbauda, vai kopš attiecīgās personas vārda vai organizācijas nosaukuma sākotnējās iekļaušanas sarakstā faktiskā situācija nav mainījies tās iesaistīšanas ar terorismu saistītu darbību kontekstā, un it īpaši, vai valsts lēmums nav atcelts vai atsaukts jaunu apstākļu dēļ vai izmaiņu kompetentās valsts iestādes vērtējumā dēļ. Šajā ziņā tikai tas vien, ka valsts lēmums, kurš ir bijis pamatā sākotnējai iekļaušanai sarakstā, paliek spēkā, var, ievērojot pagājušo laika periodu un atkarībā no izmaiņām lietas apstākļos, nebūt pietiekams, lai secinātu, ka risks joprojām pastāv. Šādā situācijā Padomei ir pienākums balstīt ierobežojošo pasākumu saglabāšanu uz aktualizētu situācijas vērtējumu, kas pierāda minētā riska turpināšanos. Tādā gadījumā Padome var balstīties uz neseniem elementiem, kas gūti ne tikai no kompetento iestāžu pieņemtajiem valsts lēmumiem, bet arī no citiem avotiem, un tātad arī uz savu novērtējumu.

Vispārējā tiesa norāda, ka šādā gadījumā Savienības tiesai, ievērojot pienākumu norādīt pamatojumu, ir jāpārbauda, vai tā pamatojuma izklāstā norādītie iemesli, uz kuru balstīta atstāšana līdzekļu iesaldēšanas sarakstos, ir pietiekami precīzi un konkrēti un, pārbaudot tiesiskumu pēc būtības, vai šie iemesli ir detalizēti un tos stiprina pietiekami drošs faktiskais pamats. Tādējādi, neatkarīgi no tā, vai informācija par šiem apstākļiem ir gūta no kompetentās iestādes pieņemta valsts lēmuma vai arī no citiem avotiem, apstrīdēšanas gadījumā Padomei ir jāpierāda vērā ņemto konstatēto faktu pamatotība un Savienības tiesai ir jāpārbauda attiecīgo faktu saturiskā pareizība.

Visbeidzot, attiecībā uz LESD 266. pantu, uz kuru atsaucas *PKK* vienīgi lietā T-148/19, saskaņā ar kuru iestādei, kuras pieņemtais akts ir atcelts, ir jāveic vajadzīgie pasākumi, lai izpildītu atceļošo spriedumu¹¹, Vispārējā tiesa atgādina, ka šis pienākums ir jāpilda, tiklīdz tiek pasludināts atceļošais spriedums, ja ar to tiek atcelts lēmums, atšķirībā no sprieduma, ar kuru tiek atcelta regula¹². Tādējādi brīdī, kad tika attiecībā uz *PKK* pieņemti 2019. gada lēmumi, Padomei bija jāsvīturo *PKK* nosaukums no saraksta vai arī jāpieņem tiesību akts par atkārtotu iekļaušanu sarakstā atbilstoši 2018. gada 15. novembra sprieduma (T-316/14) motīvu daļai. Vispārējā tiesa uzsver – ja nebūtu šāda pienākuma, Savienības tiesas pasludinātajai atceļšanai zustu lietderīgā iedarbība.

Vispārējā tiesa šajā ziņā norāda, ka Padome 2019. gada lēmumos atkārtoti norādīja to pašu pamatojumu, ko tā bija norādījusi 2015.–2017. gada tiesību aktos un kas tika aizliegts ar 2018. gada 15. novembra spriedumu. Lai arī Padome par šo spriedumu iesniedza apelācijas sūdzību bez apturošas iedarbības, šāda Padomes atteikšanās izdarīt secinājumus no *res judicata* varēja kaitēt paļāvībai, kas attiecīgajām personām ir attiecībā uz tiesas nolēmumu izpildi. Tomēr, tā kā 2018. gada 15. novembra spriedums (T-316/14) tika atcelts ar Tiesas 2021. gada 22. aprīļa spriedumu (C-46/19 P), it īpaši ciktāl ar to tika atcelti 2015.–2017. gada tiesību akti, un ņemot vērā šis Tiesas panāktās atceļšanas atpakaļejošo spēku, Vispārējā tiesa uzskata – tas, ka Padome

¹⁰ Saskaņā ar Kopējās nostājas 2001/931/KĀDP 1. panta 6. punktu.

¹¹ LESD 266. pants: "Iestādei vai struktūrai, kuras pieņemtie akti ir pasludināti par spēkā neesošiem vai kuras bezdarbība ir atzīta par tādu, kas ir pretrunā Līgumiem, ir jāveic vajadzīgie pasākumi, lai pildītu Eiropas Savienības Tiesas spriedumu. Šis pienākums neiespaido tos pienākumus, kas izriet no 340. panta otrās daļas piemērošanas."

¹² Saskaņā ar Eiropas Savienības Tiesas statūtu 60. panta otro daļu spriedumi, ar kuriem atceļ regulas, stājas spēkā tikai pēc apelācijas termiņa beigām vai pēc tās noraidīšanas.

nav ievērojusi savus pienākumus, nav iemesls, lai atceltu 2019. gada lēmumu. Tā kā prasītāja tomēr varēja uzskatīt, ka ir pamatoti celt prasību lietā T-148/19, Vispārējā tiesa ņem vērā šo apstākli, nosakot tiesāšanās izdevumu sadali.

Ņemot vērā iepriekš minēto, Vispārējā tiesa attiecībā uz Padomes veikto periodisko pārskatīšanu¹³ secina, ka attiecībā uz 2014. gada tiesību aktiem tā nav ievērojusi savu pienākumu atjaunināt vērtējumu par to, vai joprojām pastāv risks, ka *PKK* iesaistīsies teroristiskās darbībās. Līdz ar to Vispārējā tiesa atceļ Padomes Īstenošanas regulas Nr. 125/2014 un Nr. 790/2014 lietā T-316/14 RENV. Taču attiecībā uz vēlāk pieņemtajiem 2015.–2017. gada tiesību aktiem un 2019. gada lēmumiem Vispārējā tiesa secina, ka prasītājas izvirzītie pamati neļauj apšaubīt Padomes vērtējumu par to, vai joprojām pastāv risks, ka *PKK* iesaistīsies teroristiskās darbībās, jo šis vērtējums ir pamatoti balstīts uz Apvienotās Karalistes iekšlietu ministra rīkojuma paturēšanu spēkā, kā arī, atkarībā no gadījuma, uz citiem notikumiem, kas iestājušies vēlāk. Līdz ar to Vispārējā tiesa noraida pārējā daļā prasību lietā T-316/14 RENV, kā arī prasību lietā T-148/19.

¹³ Saskaņā ar Kopējās nostājas 2001/931/KĀDP 1. panta 6. punktu.